

મુધરેલી રીત મુજબ
કસ્ટ બુક્સ રીવિઝન કમિટીએ
તૈયાર કરેલી. જી-

પહેલી ચોપડીના અર્થ.

કવિતાની સમજૂતી; અધરા શબ્દો; પાઠનો
સાર; જોડાક્ષર; ફિલ.

રચનાર—એસ.સી. સી. ડી. શાહ. એન્ડ કા.

રચનારનું ઠેકાણું—શાહપોર—મુરત.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—C. M. Shah.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—શાહપોર—મુરત.

આ પુસ્તક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ મુજબ
રજીસ્ટર કરાવ્યું છે.

છાપનાર—નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીચમ.
છાપવાનું ઠેકાણું—શંકર પ્રી. પ્રેસ ચઢાના પુલપર—મુરત.
મે સને ૧૯૨૨] કિંમત ૦-૨-૬. [સં. ૧૯૧૮

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કાપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૩૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ પદ્મવતી ચતુર્થાદિ ૨૫

વિષય મધ્યકાલીન કાવ્ય

પહેલા ઘોરણનો “મુખગણિત શિક્ષક” દોઢ આનો.
 પહેલી ચોપડીનો “ડિક્ટેશન શિક્ષક” બે આના.
 કર્તા-છગનલાલ ચોનીરામ શાહ. શાહપોર-સુરત.
 ૧૦૦૩૪

પહેલી ચોપડીના અર્થ.

પાઠ નં	મૂલ્ય પેગુપે=છાલ મટે	જમવાનું=જમવાનું
	કાથી સાફ કરે.	
દિવાળી-વરમનો એક્સો	ધોતેલે=ચોપડેલે, છાટેલે	લગડો=કપડો
સ્વિસ: આમે વડ	સંતોરી-ધાત	ધરણા-દાગીના; જલસો
અમામ	ધુધરા ધુધરાના આડા	દારખાનું=આતશખાણ
અક્ષર=દરક; દસ્ત.	રના ધરનો બનાવેલો	ફોડે છે=સળગે વે છે.
નિશાળ=ભણવાનું ઠેકાણું	ગળ્યો પદથ	સી=અધા
રગ=જુદી,	સાથીઆ=ચુનાતી ફાક	ગીન=રાગથી ગાનું તે
છોડી=છોકરી.	વજેરનાં કાઢેના ચિત્ર	પરધર=ધેરધેર
પાછી વળી=ફરી.	આંગણુમાં=આરણ્ય	કટોકડા=ફટાકા
બેગી=દાથે; એશડી	આગળ	દરખાવ ખુશી થાય.

સમજૂતી—દિવાળીના દરોડામાં ધેરધેર દીવા સળગે છે અને
 ફટાકા ફડાફડ ફૂટે છે, તેથી છોકરાંઓ ધણા ખુશ થાય છે.

પાઠ ૨.	અંધ રહે છે=રજા પડે છે	ધર્મ માનનાર
વાર=દિવસ	રવિ=સુરજ; સૂર્ય.	ગુમેરાત=ગુરવારની રાત
વિષે=બાબત.	દેવળ=દેહર.	પાછો=ફરીને; બીજાવાર
કચેરી=કાર.	કુડે=પછી.	મુસલમાન=મુસલમાની
		અઠવાડીક=સાત દિવસ

સમજૂતી—પહેલો રવિવાર, પછી બીજો સોમવાર. ત્રીજો મંગળવાર, ચોથો બુધવાર, પચમો ગુરવાર, અને પછી છઠ્ઠો શુક્રવાર આવે છે. (૧) સાતમો વાર જનિ છે, તે છેલ્લો વાર મળાય છે; એવી રીતે માત્ર દસડાનું એક અઠવાડીક થાય છે.

પાઠ ૩.	જડી વીધેયું લાકડાનું	ચિત્રે=છબીઓ.
ફરતી=ચારે બાજુએ;	ધર	ટંગેલાં=લટકાવેલાં
આસપાસ.	વાવટાં=નિશાન; ધળ	થોડી=પાટીકું મૂકવાની
વાડ=ગંટાનો કે તારનો	મોગની=મોગ વગાડવાની	એકક.
બનાવેલો આંતરો	લાકડાની હથોડી.	કસરત=મહેનત કરી આ
દરબાજે=મોડું બારણું	મહેતાજી=મારવાર; ગુરજી	રીરને મળ્યુત બનાવ
માંહે=અંદર	એકક=એસવાની જગા.	વડું તે.
ફૂલડાં=ફૂલ થાય તેવા	કલાકની શીશી=કલાક	માટી=મટોડી.
છોડ.	જળવાનું સાપન.	મળની=સારી.
વેલ=વેલો; બોંધપર	ગામ-જગ્યા થોડાં ફળી-	અહીં=આ ઠેકાણે
પથરનો છોડ	આં અને ધર દોાય તે	રાજ=દેશમાં-
એકડું=ચારે બાજુની	નકશો=માપ કે દેશનો	પાઠ ૫.
	ચિત્રેનો નમુનો.	ધોતલી=ધોતડી; ધોતડી

અંગરખી=ડગથી.

જોડીઓ=નાના યુગ;

ખાસડીઓ

દરજી=લુગડાં શીવનાર

સૂરવાલ=સાંકડા પાયવા.

નો લેશો.

ફળીલ=મહોલયો.

કોટ=ડગલો.

ધાધરી=ન.નો ચણીઓ

ઓઢણી=પાકરી, ખાને

ડીસે તથા માથે ઓ

હવાનું તણુ મળવું લુગડું

પરીક્ષા-નપાસણી.

પાઠ ૬.

ચોક્ખાપ=સાફ; સુધ-

કતાપ

ચોક્ખા=સાફ.

મેલાં=મંદા; મેલવાળા.

ખરાખર=સારી રીતે.

ડીલ=શરીર

મંદી=ખરાખ

અડાય=અડાય.

ફેલે-મુમકું. ચાદું

ખસ=ઝીણી ફેલેલી;

ખુબળી

ધોવડાવવાં=માફ કરાવવાં.

કાપા=ટપકાં

વાડો=ધરતી પાછળની

ખુલ્લી જગા.

મંદવાડ=જે જવાડ.

નાથ=પણી

માંદા=આખરી.

કવિતા=ગાયન

મુખડું=મે.

ડીલ=મન

જગનાનાથ=જગતના

ધણી: પરમેશ્વર.

સમજ્યુતી—મારો જોડલો સાફ છે, અને મારા ધરનો ચોક્

પણ સાફ છે; મારાં લુગડાં સાફ જોડેને, બધા લોક મને ચોક્ખા કહે છે (૧) માફ મોં સાફ છે, અને મારા કાથ પગ ચોક્ખા છે મારા ચોક્ખા (પાપ વગરના) મનમાં પરમેશ્વર મિરાજે છે. (૨)

પાઠ ૭.

વરસગાંઠ=સાલગીરી;

જન્મ નિવસ.

ભાવ્યાં=પસંદ પડ્યાં;

રવાદ લાગ્યાં.

ઝંટ=જલદી.

ભાણો=બેનનો છોકરો;

ભાણેજ.

કઢી=છાશમાં આડુ મ

રચાં દળદર વગેરે

નાખી ઉકાળેલી તે.

કાથ પણુઅડાયો નહિ=

જરા પણુ ખાધું નહિ.

ખીડાં=પાનમાં ચુનો મા-

થો સોપારી વગેરે

મુકી બનાવેલી પટ્ટીઓ.

પાઠ ૮.

કાકા=આપનો બાપ
 કાકી=કાકાની વહુ
 ભત્રીજો=ભાઈનો છોકરો
 મામે=માનો બાપ;
 માપનો સાજો
 મામી=મામાની વહુ
 બાણેજ=બેનનો છોકરો;
 ભણો
 ફેણ=આપની બેન
 ફુએ=ફેણનો વર
 મામી-માની બેન.
 માસો=માસીનો વર
 પીતરાઈ=કાકાનાં છોકરાં
 મેળાઈ=મામાનાં છોકરાં
 મસિઆઈ=માસીનાં
 છોકરાં
 ફેણઆત=ફેણનાં છોકરાં
 બનેવી=બેનનો વર
 સાજો=વહુનો ભાઈ
 સાળી=વહુની બેન
 જોરમાઈ=આપ એક ને
 મા જુદી જુદી હોય તે
 સાવકાં

સાવકી=જોરમાઈ

મા એકબેને આપજુદા
 જુદા હોય તે દૂધભાઈ
 કહેવાય
 જમાઈ=છોકરીનો વર
 વહુનાં માઆપ=છોકરાનાં
 સાસુ સસરા
 વરનાં માઆપ=છોકરીનાં
 સાસુ સસરા
 છોકરો કે છોકરીનો
 સસરા એક બીજાને
 વેવાઈ કહે છે.
 છોકરા કે છોકરીની
 સાસુ એક બીજાને
 વેવાળુ કહે છે

પાઠ ૧૦.

મોટાં=મોટી ઉંમરના;
 વડીલ
 પ્રમાણે=રીતે
 પૂઠે=પાછળ
 બાવાજી=બાપાજી
 વખાણુ=સાફ કહેવું તે
 માન=આવકાર

પાઠ ૧૧.

હળણી=મીઝબાની
 બપોએ=બે બે
 ક્યાં=કયે ઠેકાણે
 આશીપાલવ=એક જા-
 તનું ઝાડ (જેનાં પાં-
 દડાંનાં તોરણ બને છે)
 વિના=વગર
 પૌઆ=ડાંગર પલાળી
 શેકીને ખાંડીને બના-
 વેલા ને
 ધાણી=જીવાર, મકાઈ
 વગેરેના દાણાને શેકી
 બનાવે છે તે
 વધારેલાં=વધાર દીધેલાં
 ખારેકી=ખારેકના જેવા
 દળ=ભોટને શેકી તેમાં
 ધી ખાંડ વગેરે નાંખી
 બનાવેલું તે
 દાદી મા=આપની મા
 રાંદરી=રાંદરના થલાં
 શેતરંજી=પાથરવનું
 જાડું સુતરાઉ ખિસાનું

પાથરણું=ખિછાનું
 હાર=ઓળ
 શાક=દુધી, વેગણ, પા-
 પડી વિગેરે
 ચટણી=આદુ, મરચાં,
 કોથમીર, મીઠું વિગેરે
 છુદી બનાવણી તે
 ખૂમ=ધણી
 મજા=રમુજ; ગમત

પાઠ ૧૨.

હોડી=મઢવાળો મોટો
 રજો
 રમત=ગમત; ખેલ
 તાપ-તડકો, ગરમી
 પછે=પેલે ડેકાણે
 ઝેકઠા=ઝેગાં
 તરફ=બ જી
 તળાવ=જેની ચારે બા
 જીએ જમીન અને વ-
 ચમાં પાણી હોય તે

પછાડી=પાછળ
 સરત=હારજીત
 થોભો=ઉભા રહેા
 જીથો=કાંચેા
 સઢ=વહાણને ચલાવવામા
 મદદ કરવા માટે પવન
 બરાવવા સાર બાંધેલું
 લુગડું
 ચાલ=રીત
 સંદર=સારી
 સહેલ=મજા, મોજ

પાઠ ૧૩.

ખંડ=ઘેરીની કાંચળીના
 કપડાને કસળી રેજો
 કાંચળી=ઘેરાનું કપડું,
 રડતી=રોતી
 છાની=સુંગી; ચૂપ
 ફોંવાર
 નજર કરી=જોષ
 ડાહી=શાધ્વી; સમજણી

પાઠ ૧૪.

દેકા=પાણીમાં રહેનાર
 ચોપગાં પ્રાણી
 પાળ=કોરણ; કોર; કાઠો
 ફેંકાફે કી=નાખાનાખી
 ધડાધડ=ધબોધબ
 માર્યા જમએ છીએ=
 દુખી થઇએ છીએ.
 અરે=ઓ
 ખરી=સાચી
 પ્રાણી=જીવ
 ઇજા=દુઃખ; તુકસાન
 રમત=ખેલ
 સંભાળી=સાચવી
 તુકસાન=બગાડ
 કદી=કોઇ વખત
 ખેલતાં=રમતાં
 બારી=ધણું

સાર—આ રમતથી ભાગવાની ઇદ્રિય, ધારણા અકિત વગેરે
 અકિતઓ કેળવાય છે.

પાઠ ૧૫.	લીસોટા પડે છે તે	વાંસો=પીંક; અરશે
ફયા=મહેરખાની; રહેમ	યાદ=ફેમ	વારાકરતી=એકપછીએક
ખીજ્યા=વઢયા	બૂલી=વીસી	દીવા થેન=ખાંખ અંધ
તળે=નીચે	મળ=શકિત	કરવી તે
છુ'દાય=અગદાય; કચકાય	કિપરાંત=વધારે	સમજ્યો=જાણ્યું
ફાંફાં=ખોટી મહેનત	પાઠ ૧૬.	સેળભેજ=એકઠા
દોર=ગાય, ભેમ, ખળદ	એનથેન=છોકરાની એમ	હોશયાન ચાલાક
વગેર ખાસ ખાનાર પશુ	રમતતું નામ છે	પારખી=ઓળખી
કામના=ખપના	છુટો=અંધન વગરનો	સંતાવા=છુપાવા
સં'ના'ગ=અરેકાસ	મળ=મનત	અડગો=અડકશો
વખતસર=પરાખેરવખતે	દાવ=વારો	અચી જશે=વારો આ-
સાફ=ચોક્ખી	પહેલાં=અગાઉ	વશે નહિ.
નીરવાતુ=નાખવાતુ	જખ=છોકરો	લાખો વખત=ધણી વાર
સોળ=કપટો; લાકડિયા	અંધ કર=ગીચ	ઓળખ=પારખ
મર્યા ફરીર પર ને	આજીના=ખીજ	જાખાજા=મન્ય; ઠીક
		અસ=ધણું

સમજુતી—મત મન કરવાં, કાઈ વખત પશુ કાઢને
નુકસાન કરવું નહિ; નહારી રોતે રમવાં ધણું નુકસાન થાય છે.

પાઠ ૧૭.	ગાળ=રા. જખ	કાપે=કાપ મૂર
સાચ=સાચું સાચીવાત	જુકું=ધે	કાપ=ગીરો
ગરશે=પસંદ પડશે	હેત=થ ખ્યા	ગભરાયો=અકળાયો
દેસાઈ=જમીનદાર	વખાણા=કંઈ કર્યો	સાચાબોલું=અર્થ બોલ-
જેવાં=કોઈ	હેખે=ધણે	નાર

પાઠ ૧૮.	અમથી=ખોટી; જુડી	છેતમાં=હંગા
વાથ=હાડી ખાનાઈ અ	ધાળે=હોડી આવળે	વારે=મદદે
ટાપઠાવાળું પ્રાણી	આસપાસ=આજુબાજુ	વારે ધાયા=મદદે દોડી
મશ્કરી=મળક	શરમાઈ=લજવધ	આવ્યા
પસ્તાય=દીલગીર થાય	ખોટું=ખરાબ; માફું	સંપડાય=ફસાય
અન્યાં=ખાકીરલાં; ઉગ્યાં	સાચી=ખરી	જુઠાણું=ખોટાઈ; જુઠું
સીમ=ખેતર	રોવા=રડવા	આખર=છેવટ
		જ ૧=માણસ

સમજુતી—જે માણુમ બીજા માણુસની મેળક કરે છે તે માણુસ પહેલાં કે પછી પકડાય છે; ખોટાઈ જલદી જણાઈ આવે છે, અને આખરે તે જુઠો માણુસ દીલગીર થાય છે. (૧)

પાઠ ૧૯.	ભિખારી=જેની પાસે	આધજો, અહેરો વગેરે
જીકિત=કળા; મુકિત	ખાવા પીવાનું ન હોય	ખોડવાળો
પોકે પોક મૂકી=ખોટું	તે; બીખ માગનાર	દયા=મહેરબાની
સાદે ધાંટા પાડી	ભજન=ધર્મચરના ગુણ	ભગવાન=પરમેશ્વર
અદમા=કોઇને નામ દી-	ખાવા તે	મહું=માફ; કલ્યાણ
ધા વગર બોલાવતું તે	પુરા=પુરતાં; જોઇએ	પાઠ ૨૨.
અમાવ=ઉમાર	ટેટલાં	સરદાર=કપરી
આધું=દૂર	આધજો=જેને બે આખે	રવંખું=ઉંધમાં આવના
અકકને=દરેકને	દેખાય નહિ તે	વચાર
કણુલ કરી=માની	બીખ=માંગી ખાવું તે	જ'મલમાં=૧૧માં
પાઠ ૨૩.	પગે અપંગ=પગે ખોડ	હરણી=હરણની માદા
મરીખ=ધૈસા વગરનો	વાળો; લુભો; લંગડો	રૂપાળું=શીભિતું
અનન=અનન્ય	અપંગ=ધૈસો, લંગડો,	ઉપાડી=કમળી

એકદમ = 12૨
 છાયા = કાળ; કૂદકો
 દેવતાઈ-દેવતા જેવો

પાઠ ૨૩.

પુરુષ = માણુષ
 કલકડી - ઉદનુ 'પ' = ચુ
 રંગાડુ - રંગોષ કરવાની
 બગા; તાલધૂતી
 ભારાક = સંતાઈ
 ભાલ = માફેના ચોખા
 ખાવાનુ = ખરાક
 મારા = ભલા
 ઉપલા = ઉપરના
 બાકુ = માણુ
 પાળા = એપડવાળી રોટલી
 મન = મરજ; ખુશી
 મણા = ખામી; ખોડ
 ભંદર ઉ = કદર પકડવાનું
 પાંજડ

ભોગભોગે = એકાએક

પાર = છેડો

વલે = કાલ; દશા

સાર-ખાળકાએ, મોટા-
 ની શિખામણુ
 માનવી.

પાઠ ૨૪.

કાઠો = કિનારો

પોશ = પોશણુ

દર = મણુ; સાપ, કદર

મપાડા, કાડી વગેરે

રહે-નાનું ધર

ઝેરી = ઝેરવળો

પંખી = પાંખવાળા જના-

વર જેવા કે ચકલી

પોપટ; માગડા વગેરે

કુકડાં = કૂં કૂં અવાજ

કરવો તે

ફેણુ = સાપની પહોળી
 કરલી મરદન

કોલાય = ધસાય; સોરાય

ળગીન = ખાઝીને

ચટકા = ડાખ

ભેય = ભયની

પછડી = અફાળી

વાસ = પીમળ

પછાડા = તરફડીઆ

અતે = આખરે; છેવટે

જો-વાર = જાણી

જીવ લીધો = મારી નાખ્યો

ઝાઝા = ધણી

નખળા = જોર વમરના

વેર = અદાવત

નાગ-ફેણુવાળો મોટો

સાપ

પ્રાણુ = જીવ

પેર = રીતે

સમજીતી—જેર વગરના પણુ ધણી માણુસ સાથે કોઈ પણુ
 દિવસ વેર કરવું નહિ; જુઓ કે આ રીતે ધણી કાઠાઓએ મળીને
 મોટા સાપને પણુ મારી નાખ્યો.

સાર—કોઈને કશું મળી તરફકાર કરવો નહિ, તેમજ પોતાની
 શક્તિ વગર કો જોઈ જાડી અકાંકર કરવો નહિ,

પાઠ ૨૬ મો.	ઉપાય=ઉલાજ	કાળે=માટે; સાર
ચતુરાષ્ટ્ર=હોશિયારી	સગી આગ્યો=જડ્યો	કંકર=કાંકરી
કુળે=બોટવે	પાંછી=ખીજવાર; ફરીને	ધીરજ=સખુગી
આમનેમ=આજીઆજી	મટાડી=ફૂર કરી	કંઠજી=અધરં
ફાંફાં=ખોગી મહેનત	નાચતો=ફૂંડતો	જલકી=ચોરીવારમાં
	હુપાષ્ટ=સંતાષ	પાર મુકાય=પુરું થાય

મમજીની—બોલામાંનું કંઈ પાણી ઉપર લાવવા માટે કાગ-
ડાએ કાંકરા નાખ્યા તેથી પાણી ઉપર આવ્યું. તે આજ પીધું. (૧)
સખુગી ને હાપણથી જે અધરં કામ હોય છે. તે ચોડી વારમાં પુરું
થાય છે; માટે બન્ને તમે ખપા કરી જુઓ. (૨)

સાર—અક્ષલ અને ધીરજથી જેવું કામ થાય છે, તેવું ફાંફાં
મારવાથી થત નથી.

પાઠ ૨૭ મો.	આથમાં=મે હાથની	વંતાક=વેગળ
કાપળી=અનાજ, ધાસ	વચમાં	દહાડીઆ=રોજની મ-
વગેરે કાપવાનું કામ	અચી=ખોજી; ચુંબન	જુરી કરનાર
મહેનત મજુગી	માથું=ખાવાનું	ભાજી=સૂરજ
આથમતા=આથમી જતા	તાજ=કામ કરવાની	ખાજી જુડે=સુન્ન
વહાઈ=કપાઈ	શકિતવાળા	આથમે
દાદાજી=ખાપના આપ;	લિનો=ગરમ	દાતરડું=અનાજ ધાસ
ને માના આપ	માખજી=દહાને વલો-	વગેરે કાપવાનું ભેદા-
સાદ=અવાજ	વવાથી છાશના ઉપર	વું વાંકું કથિયા
મલકાવી=હસવા જેવું	જે ધોળો દલકો ચી-	ચાસ=ખેતરમાં ફળે
કરી	કણે પહાઈ તરી	કરી પાડેલા આકા
બેટા=દીકરા	આમે છે તે;	ઉભા લીસોટા
		ચચ્ચાર=ચાર ચાર
		દહાડો આથમે=સાંજે

સાર—એકુતનો ખોરાક સારો છે, પણ તેઓ મહેનતુ હોવાથી
ધણા મજબુત હોય છે; માટે આપણે મહેનત કરવી.

પાઠ ૨૮ મો.	હાંસીલી=હમગી	રાત=સુરજ આશર્યા
ખળાં=ધણી ખળાંઓ	પગર ફેરવતી હતી=	પછી તે પાછો ઉગે
પાથરા=કાપીને ભોંયપર	ખળદને ફેરવી તેના	ત્યાં સુધીનો વખત
નાખેલા છોડ	પગવડે હંખી કચરાવ-	અજવાળું=કમસ
ખળાં=કણસલામાંથી	તી હતી	ઝાંખો=તેજ વગરનો
દાણા છુટા પાડવા	હાલફ=હંખીમાંથી થઈ	ઝમઝમે=ચળકે
માટે લીધી ચોકખી	અને છોડાં છુટા પા-	ઝોટલો=ધરને લગતો
કરેલી જગા	ડવા માટે તેના ઢગલા	ચોતરો
ભોર=દમભો	પર ખળદને કારખંધ	ઢંકાઇ=દખાઇ; છુપાઇ
હાલ=ચો=ખાલી કાંધો	જોડી ફેરવવામાં આવે	ફારાં=છાંટા
હાલરાને=ખળદની કારને	છે તે	જર=ખપ; કપચોગ
પગર=કણસલામાંથી છ-	પાઠ ૩૧ મો.	પાલો=કુંમળાં પાંદડાં;
ણા છુટા પાડવા માટે	સહેલ=મજ; ગમત	પાંદડાંનો જથો
તેનાપર ઢોરાને ચલાવે	અંદ્રમા=ચાંદો	ખી=ખીયાં
છે તે	મેદાન=પ્રુદશી સપાટ	પોચી=નરમ
પટલાણી=પટેલની બેરી	જમીન	હમણાં=હાલ; આ વખતે
ઉપણી=ઝાટખી	નીચે હતરી ગયો હતો=	તળાવ=પાણી ભરાઇ રહે
કુવળ=થઈનું ધાસ	દેખાતો બંધ થયો હતો	તેવો મોટો ખાડો
કારભાર=કામકાજ	આશમ=દેખાતો બંધ	નદી=મીઠા પાણીનો વ-
કરખ=ખાનદં; ખુસાલી	થાય	હેનો મોટો વહેણો
કરખ માતો ન હતો=	જયોર=હઠાડાના બાર	પવન=વા; વાવરો
ધણીજ ખુદી થતી હતી	વાચતાનો વખત	

પાઠ ૩૨.

ઘોઘાં=અટક્યાં
ચોડખી=સાફ
ગામડાં=નાના ગામે
છોડી=ચૂંકી
રેલો=પ્રવાહી પદાર્થનું

વહેવું તે.

રેલમ રેલા=ચારે તરફ
રેલા નીકળવા તે
બિચારા=બાપડા
પછડાતા=અફળાતા
તણાઇ=ખેંચાઇ

ધેબરીઓ=ધેબરના જેવી

મીઠો
પરમાદ=ખાવાતું; જ-
મવાનું
કારેલાં=એક જાતનું
કડવું શાક
નેવલે=નેવાએ

સમજીતી—હે વરસાદ પું આવ, જેથી કરીને અમને
ધેબરના જેવું મીઠું ખાવાતું, ઉની ઉની રેટલી અને કારેલાનું
શાક મળે. હે વરસાદ પું ધણી આવ, કે જેથી નેવામાં પાણી
આવે, અને નહારી છોકરીને દેડકાં ખેંચી જાય.

પાઠ ૩૩.

રેતી=પથરનોઝીઝોલુકો
લુકો=ઝીળી રબ
મટોડી=માટી
ડહોળું=માટીવાળું
નીતરું=મેલ વગરનું;
ચોકખું
ધારવાળા=અણીવાળા
તાણી=ખેંચી; ધસડી
ખરે છે=નીચે પડે છે
તળાએ=નીચે
રસ્તો=માર્ગ; વાટ
ચુસી=સૌથી

પાઠ ૩૪.

મટ્ટી=મોટો ચુલો
સોંચ્યા=ગોઠવ્યા
છંટવાડો=ધૂંટ પાડવા
તથા પકવવાની જગા
કઠણ=સખત
પછાડવાથી=અફળાવવાથી
ચીકણી=ચીકાસવાળી
(ચિકાસ ૩ જાતની
હોય છે ૧) હાથે ચોં-
ટી જાય એવી ૨)
હાથા પડે એવી ૩)
તાણુતાં વૂટે નહિ એવી

કાણાં=ખાકાં

કણક=કેળવેલો ધઉનો
લોટ
ધાટ=આકાર
ધડો=ગાગરથી નાનું
વાસણ; દોરીઓ
ગાગર=ધડા કરતાં મોટું
વાસણ
કોડી=અનાજ બરી મ-
કવાનો નાનો કોઠાર
કોડીઆં=કોડવા કરવાના
માટીના પત્તાલા
કરતાં=ચોગરદમ; અર્ધી
...ત:૩

તાપ=ગરમી

પાઠ ૩૫.

ધાતુઓ=ખનીજ પદા-

ર્થો; ધાતુમાં ખીચેના

ચાર ગુણો ખાસ

છે. ૧) ધાતુના કણો

ચળકતા હોય છે. ૨)

ધાતુઓ ભારે હોય છે

૩) જમીનપર પડતા

ધાતુનો અવાજ થાય છે

૪) ગરમી વધી શકે છે

પિત્તગ=જસત અને તાં

બાની મેળવણીની બ-

નેલી પીળા રંગની ધાતુ

લુહાર=લોહાનો ધાટ બ-

નાવનાર

ખમણ=દેવના ધૂંકવાનો

સંચો

મળીઓ=મજાઓ

ખુશ=મજા

લાલચોળ=મજાજ ગરમ

ઝેરજ=સોની, લુહાર

વજેરે જેના પર મૂકી

ટીપે છે તે

હથોડો=ધાતુઓ ટીપ-

વાતું ઝોઝર મોટી

હથોડી

ટીપ્પો=ધડથો

જનરડો=તાર ખેંચવાનું

હથિયાર

સોનું=પીળા રંગની

હીમની ધાતુ

૩પું=ધોળા રંગની કી-

મતી ધાતુ

તાંબું=લાલ રંગની ધાતુ

કલાષ=ધોળા રંગની ધાતુ

(એ રૂપા કરતાં ગરમ

હોય છે)

સીસું=ધોળા મેળા રં-

ગની ધાતુ

સોનું, ૩પું, તાંબું, લોહું, સીસું, જસત, કલાષ, અને પિત્તળ

એ ધાતુઓનું ઝોળખાણ કરાવવું અને તેનો વ્યાખ્યાન સમજાવવો.

પાઠ ૩૬.

નાણું=ચલણી સિક્કો

શેઠ=શાહુવાર

પૈસો=ચલુ પાઇની કિં-

મતનો તાંબાનો સિક્કો

સવાકો; દોઢીક

દબુ=એ સવાકાની કિં-

મતનો તાંબાનો સિક્કો,

એ સવાકા; અઢીકો.

અધેશા=અધી પૈસો;

દોઢપાઇ; દોઢપાઇની

કિંમતનો તાંબાના

સિક્કો.

૩પીઓ=સોળ આનાની

કિંમતનો રૂપાનો સિ

કકો: સોળ આના	મહોર=૫૬૨ રૂપીઆની	૨ અડધા= ૧૩૫૫૦
અડધા=આઠ આનાની	કિ મતનો સોનાનો	૪ પાવલી= ૧ રૂપીઆ
કિ મતનો રૂપાનો સિકકો,	સિકકો; ગેણી	૮ બેઆની=૧ રૂપીઆ
આઠ આના	આની=ચાર સવાકાની	૧૬ આના, આની=૧
પાવલી- ચર આનાની	નિમતનો નીકલનો	રૂપીઆ
કિ મતનો રૂપાનો સિકકો,	સિકકો; ચાર સવાકા	૩૨ ઢણ=૧ રૂપીઆ
ચાર આના	ચારાબ્યા=છુટા પૈસા	૬૪ સવાકા=૧૩૫૫૦
બેઆની=૫ આનાની	લીધા	૧૨૮ દોઢપાઠ=૧૨૫૫૦
નિમતનો રૂપાનો કે	૧૫ રૂપીઆ=એક ગેણી;	૧૬૨ પાઠ=૧ રૂપીઆ
નીલનો સિકકો, મે	મહોર	
આના		

સૂચના—નાણાંની ઘાત પહેલાં ચોરણના “મુખગણિત શિક્ષક” માં જુઓ.

ટીપ—પૈસાને કાઢીઆડમા કાવડીક, ગુજરાતમાં કેટલેક ઠેકાણે જઈ, સુરતમાં સવાકો, અને મુંબઈમાં રોટીક કહે છે.

પાંડુ ટંક.	તકગર=૨૬૪૬; વઢવાડ	અણી=ત્રણો ભાગ
કુદાર્ડા=લાકડા કાઢવાનું	ધાર=અણીદર કાર	અણીકાર=જળપાર
લોહનું ઓળર	ચીર=કાઠું	મોટાપ=વડાપ,
સોય=લુગડાં શીવવાનું	પુઢર=કુદાર્ડીના માથા	કાઠાણી=૪મીન ખાદ-
લોહાનું ઓળર	પરનો ભાગ, કુદાર્ડીનો	વાનું ઓળર
લકડાકોડા લ ડ ફાડ	ઉપરો ભાગ	વઢી=લઢી
નાર	તોસે=ખરાબર	દીકર=ગ્રેકરી
	નાકુ=કાણી	પેઠા થયા=નીચ્યા

સાર—આ દુનિયામાં બધી વસ્તુઓ ઉપયોગી છે; માટે કોઇએ
ખડક કરવી નહિ.

પાઠ ૩૯.

વાસે=ફૂલફૂલવાળીજગત;
નાનાં બામ

મળી-ફૂલ વેચનાર;

છોડ ઉછેરનાર

ફૂલખાડ=ફૂલ થાય તેવા

છોડ અથવા ખાડ

કવારા-આમપાસ પાળ

કરેલી હોય એવા

એ.સ=આકારનું નામ

એ.સ=ચાર પ્રજાવાળો

આકાર

મલગોટા=એક જાતનું

લાલ પીળા રંગનું

ફૂલ

ફળ છે=ફળ આપે છે

કાડમે=નામકીનું ફળ

જમરખી=જમરખનું

ખાડ

પક્ષી=પંખી; પાંખવાળા

જનનવર

કાળી=પડમાંથી નીક-

ળેલો કાંટો

લાંબી જાળ=જાંબજાળ

મધપુરો=મધમાખીને

રહેવાનું ઘર

મધમાખી=મધ બના

વનારી માખી

મધ=ફૂલનાંથી ચૂએલો

મિકાસરાજો પ્રવાહી

પદાર્થ

કોસ=કુવામાંથી પાણી

કાઢવાનાં ચામડાનો

કાથળો

આંબો રામ=કોસ ઉપર

આંબો

થાળું=કુવાના મથાળા

પર પાણી ભરવાને કાળ

પડનું આધિજીવ

લલકારતો=લહેકારી

બાંધે પાડતો

નીક=પાણીજવાનો રસ્તો

લીલાંજમ=ધણાજ લીલા

પાઠ ૩૯.

છોડવા=નાના ઝાડ;

છોડ

ઉપેડી=મૂળમાંથી એ ચી

મુળીકું=મૂળ

દાં'=કાળી

મળી=ખીંચવા વગરનું

ફૂલ

જીરતા=જીવરાળા

સકાઈ જાય=ચીમળાઈ

જાય

પથરાઈ ફેલાઈ

વેલા=જોડપર પથરાતા

છોડ

પાઠ ૪૦.

ટટાર=સીધા

જાલ=ઝાકની ચામડી

ખરબચડી=ખાડા ટેકરા
વાળી

પાઠ ૪૧.

ગલકી=ગલકાનો વેલો

વળગી=ખાઝી

છાપર=ધરનો છેક ઉપ-

રનો ભાગ જેનાપર

નળીઆ હોય છે તે

વીંટલાઇને=ચોગરદમ

વળગીને

આરીઆના=કુપળા

ચીમડાના

દોરડી=દોરી

આંતરે=છેટે

ગાંઠા=ગાંઠ

પાઠ ૪૨.

કેરી=આંખાનું ફળ

આંખો=કેરીનું આંક

મોર=આંખા આંખલીના

ઝીણું ફૂલ

દાપે=દાડકે

ભાર=ભોજ

નીચી નમતી=જાચીજતી

ઝોટલો=આંખાનું ખી.

ઝોટલી=આંખાનું ખીનું

ઢાંકણ

ધોળજે=દાખી દાખીને

પોચી કરજે

ભગવાને=પરમેશ્વરે

જતન=સંભાળ

દીલો=પોચો

ડીંકું=ડીચું

પાઠ ૪૩.

ધીમે=હળવે

હીડે=ચાલે

ભરતાં=ભોં ભોં કરતાં

સામી થાય છે=લલટાને

તૈયાર થાય છે

અમળાઇને=વળખાઇને;

મરડાઇને

જડખાં=દાયાં

વાગોગળું=ખાધેલું પાણું

ઝોખાં લાવી આવવું તે

નિરાતે=જુએ; નચિતે

ઉપાડે=ઉંચકે

ખરી=ગાય ભેંસ વગેરે

ના પગના તળીઆનું

હાડકું

હાટ=ચીરો

ખાડા=ખાખોચીઆં

જોરાવર=જાખરી

વમડાઉ=જાંઘલી; જાંઘ

જામાં રહેનારી

પુરી પાડે=હંકારે; ખર

આવે

પાઠ ૪૪.

જાગ=દાવ; વખત

ટોળાખાથી=જાખાંથી

છટકી=નાસી

કુંમરા=નાના ટેકરા

આરો=લીલું ધાસ

ખાંડી=ખોડવી; મૂકા

કરતા=ચોખતા

કૂદકો=છલંગ; ફાળ; કડો

અનુપાટ=ખરાખર અનુ

ખરવાડ=ધેટાં ખરરા

ખરાવનાર

૧૦ - ૬; વહાવત

૧૦ પુન=૪૫૧

૧૦૧૦ પાઠ

હીન= ઠાની વાળ

પાઠ ૪૫૦

૧૦ - માંદાશવાળું

૧૦૧૦ કામદો

૬૬૬ ૬૬૬

૧૦૧૦ મરમ

૧૦૧૦ કામદો કામદો કામદો

૧૦૧૦ કામદો કામદો કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

૧૦૧૦ કામદો

ભોયો- કચરો

માવો= કૂધને આપ

કાળીન લે ચો જેવું

કરે છે તે

પેંડા= માવાવા પુર

નાંખી ગોળી વાળી

ખનારે છે તે

તર= મલક

કૂધપાક= કૂધને કિમાં

ખાડ ચોખા નાખી

ખનાવેલો પાક

ખામદો= માવો ચાં

પહલા પુર નાખી

ખનાવેલો પદાય

પાઠ ૪૬૦

પ્રાણ= જેને જીવ છે

ખને જે અધ્યાત્મિક

હરારી શક છે તે

હેલો= છેવટની

કાધીઓ= કુતરાનું નામ છે

સમા= મંડળી; ટોળી

હિપરી= મોટો; વડો

કાંચો- નહીં કચો

ટીપુ= કુતરાનું નામ છે

ચાલો= હોશયાર; ચચળ

કાંકુન= મહેરો; લખ-

વાનુ કામ કરનાર

ગુણુપ મુના

અત-આખરે; છેરે

મંધ= વાલ

શિવાળ= કાંડી ખાનાર

કુતરા જેવું જાનવર

રંજ= મુશ કાવ

માસ મેસ

અણુનાળા- તીણુ

દહ- બેગડા દાર

કરમર= ખરછટ; નરમ

નાક તે

કૂતો- ખદાર નીકળતો

ધણી= માલિક

જે= જય; ફેલ

પાઠ ૪૭૦

ચાંચ= પક્ષીનું મો

સમદી= એક જાતનું પક્ષી

કચુનર=એક જાતનું પક્ષી
 કીકા=પેટે ચાલનાર
 નાનાં જીવડા
 જીવડાં=જંતુ; નાનાં જીવ
 માગા=પક્ષીને રહેવાનાં
 ઘર

પાઠ ૮૮.

પાંજર=પીંજર પોપટ
 ઉંદર, કોયલ, તીર; વાઘ; સિંહ વગેરેના
 રાખવાનું ઘર
 જીખ્યાં=ખાધા રિનાતો
 તરખુચ=એક જાતનું ફળ
 કકડો=કુકડા
 કા કા=કાગડાનું બોલવું
 ડીલ=ચીર
 ફેર=તફાવત; ફરક
 જીવજીવ=નાનાં જીવડા
 કોહેલું=કોહી મએલું;
 મગડી મએલું
 મહેલું=મળી મએલું;
 જીવડા પહેલું

પાછા=વપાડી
 લાલ-રાતી
 છોટલા-નાકેથી
 જાળ્યું=પામું પડ્યું
 કુદને=કુદકા મારતો
 પ્રાક=પાતળી વચમાંની
 પ્રાકને ખુલ્લી જગા

પાઠ ૪૯.

રજા સી-કાચની નાસ્ક
 જલખુ=એક રજા કચું
 વાક ધાખાજી
 નારીર મનનારંગી મ
 નંગે રંગ
 સંમે ભાજે=પરાપર
 પાઠ ૫૦.
 પાગલું-લાકડાના ચોક
 ઠતુ ઘોડાકું
 ઝેળી=ચાર છેડા આધી
 લાલ વચમાંથી જુલને
 રાખેયો લુગડાનો કકડો
 પાસું=પાજી
 પામરા=ઝાળાએ ભેરવ
 વાની લાકડીઓ
 ફાવણું=ઝોળી બાંધવાની

દોરી

ઝાપરી=ખંખેરી
 મોલ=ઘોડાઆની વચ-
 માંનો આડો ચાંભલો;
 ભેરવ=વજગાઠ
 ભમરી=ભાકડાની કુદકી;
 ચકરડી
 પાયા=પગ
 પોચી=સુવાળી; નરમ;
 ખુચે નહિ એવી
 ગોદડી=નાનું ગોદડું
 કીર=રેશમ
 ઝુનાવવા=ફસાવવા
 હાલરડું=જાળકને
 ઉંધાડવાનું ગીત; હાલો
 લુમણુ=પારણા કે ઘો-
 ડાઆમાં સુવાડીને
 ગાતાં ગાતાં દોરી ખેંચી
 હીચકા નાખવા તે
 ગીતે લુમણુ પાલું=હા-
 લરડામાં હીચકાનાખું
 રંગીત=રંગીલો
 પોઠો=સૂઓ
 હેતે=વહાલથી

બુઢાવું=હીંચકા નાંખું	મખમલ=એક જાતનું	બિહાવું=પાથરું
પથરાવું=એસાડું	કપડું	હીંચોળું=હીંચકા નાંખું
ચીતરેલ=ચીતરેલી	તળાઇ=માદ્યુ; મદેલો	ધેરાં ધેરાં=મધુરાં મધુરાં
પઢાવું=ચીખવું, બજાવું	તાજી=નવી	લાડકડા=લાડકા;
મોરલો=મોર	ચિનાઇ=ચીન દેશમાં	વઢાલા
મઢાવું=જડાવું	બનેલી	ગજવે=ગજવામાં
	સેજ=પથારી	

સમજીતી—હાલરડું વઢાલું લાગે છે. હો મારા બાઇને (છાકરાને) હાલરડું વઢાલું લાગે છે; તેથી હું ગીત ગાનાં ગાતાં દારી જેચીને હીંચકા નાંખું; હે રસીલા તમે રંગેલા પારજામાં સુધ જાઓ, તો હું તમને ધણા હેતથી હીંચકા નાંખું; બાઇને પારજે બમરીઓ જડાવું અને પુનગીઓ એસાડું, બાઇને હાલરડું વઢાલું લાગે છે. (૧) પારજે ચીતરેલી ચાંચની ચકલી, અને બણુતો હોય જોવી રીને પોપટ એસાડું; બાઇ તારે સારી રીને રમવા માટે મોરને સોનાથી જડાવું, બાઇને હાલરડું વઢાલું લાગે છે. (૨) પારજામાં મખમલ અને મશરૂની નવી તળાઇઓ પથરાવું અને તેના ઉપર ચપાના ફૂલની તરેહવાળી ચીન દેશમાં બનેલી ચાદર પાથરું, બાઇને હાલરડું વઢાલું લાગે છે. (૩) મારા વઢાલા બાઇ હું પારજે રેશમી દારી બાંધું તને હીંચકા નાંખું અને તને ઉંધ આવે જોવાં મીઠાં ગીત ગાઉં; હે લાડકડા બાઇ તમે ઉંધીને જીડશો ત્યારે તજારા મજવામાં આવવું ધાલીશ. (મતજખ ક જીધી જીડયા પછી તને આવવું આપીશ) બાઇને હાલરડું વઢાલું લાગે છે. (૪)

પાઠ ૪.	માન આમર	ચોડી=લગાડી
નિશાળીઆને બોધ.	ગુરુ=મહેતાજી; માસ્તર	ચિત્ત=મન
પરમેશ્વર	સમા=જેવ; અરાબર	શિક્ષા=શિખામણુ; બોધ
નિત્ય=રોજ, હંમેશાં	જ્ઞાન=સમજણ; અકલ	રૂડી=સારી
નિત=રોજ, હંમેશાં	તબ્બુ=છોડી દેવું, કાઢી	રીત=ચાલ
પરોઢીએ=સુરજ ઊગતાં	નાખવું	પેર=ગીત; પેઠે
પહેલાં	અંગ=શરીર	નીસરી=નીકળી
તમામ=ખપા; સધળા	હળીમળીને=સંપીને	પાંસરૂ=સીધું; રખડયા
દો=આપે!	સગ=સોજત; દોસ્તી	વગર

સમજુતી— હંમેશાં સુરજ ઊગતાં પહેલાં ઊડવું અને પરમેશ્વરનું નામ દેવું; પછી દાતણપાણી કરી લઇ નહાઇને બધા પાઠ તૈયાર કરવા (૧) આખાપ કહે તેમ કરો અને વડીલની સાથે વિવેકથી ચાલો; મહેતાજીને આપ જેવા ગણો. તેથી સારી સમજણ મળશે. (૨) કદાપી જુઠું બોલવું નહિ, અને શરીરમાંથી સુસ્તાઇ કાઢી નાખવી, (મનલગ કે કામ હેંસથી કરવું અને વાર લગાડવી નહિ.) બધા સાથે સંપીને ચાલવું, અને સારી સોજત રાખવી. (૩)

રોજ નિશાળે જવું અને મન લગાડીને બજવું; મહેતાજીની શિખામણુ માનવી અને સારી ચાલ ચાલવી. (૧) બજુતી વખતે મન રમતમાં રાખવું નહિ, એ તમે સારી પેઠે સમજો. નિશાળેથી છુટયા પછી સીધા ઘેર જવું (મતલબ કે રસ્તામાં રખડવું નહિ) (૨)

પાઠ ૬.	ગ્નેષ્ટ=દેખી	બેડી=ખચ્ચી; ચુબન
મા સંબંધી કવિતા	હરખાઉ=ખુશ થાઉં	બાથ બીડે=બે હાથ
શરૂઆતમાં	આપે=દબાવે	પહોળા કરો છાતી
	સાચ=સાચે	સાચ કપાડે

પંપાળીને=દ્વાય ફેરવીને	ખાવું=ખાવાનું	પેટ ભરીને=ધરામને
મુખ=મોઢું	મારી જાત=મારું શરીર	માડી=મા
દુખડાં=દુઃખો	જગાર=જન	નવ-નહિ
મીઠા=સાગ	તે વાર=તે લખને	સૌથી=અધા કરતાં
કલોલ=મળ; આવી દેના	કુંધાડવ=કુંધ લાવના	હેત=વકાલ; ખાર
જાપ દો	કલોલ=ઉપ આજીવાનુ	અપાર-ધણજ
	ગીત	માભાર=પાડ; ડિપકાર

સમજીની—માને જોઇને બહુ ખુશ થાઉં છું. અંતે દેહ । દોડતો તેની સામે જઈ છું; મા મન લાઇને છાતી માથે દબાવે. અચ્છી કરીને બે દ્વાય પહોળા કરીને દબાવે છે. (૧) ખેળામા લઇને મને ધવરાવે છે. અંતે શરીર પર દ્વાય ફેરવીને ખુશ થાય. (૨) મોઢું જોઇને (મને જોઇને) હરખાય ૪ અંત પોતાનાં બરાં દુઃખો બીજી જાય છે (૨) પખી આનંદથી ભોલવા તે પોતાનાં નેચા માતા બોલ માઠા લાગે છે; મા મને સારું સારું ખાવાનું આપે ૨ અંતે મરણ શરીરની સમાજ રાખે છે, (૩) મને જગત રડતો બહાને તે વખતે ગભરાતી ગભરાતી દોડી આવે છે; જે હુ હું અંત રડું તો તુ બહુ ખુશ થાય છે અને મને કુંધાડવાને માટે તું કાઢરડાં ગાય છે. (૪) જે હુ માદો પડું તો તુ ઝીસડ પાય છે અને તુ (માડી) પછુ પેટ ભરીને ખાતી નથી; બધા કરતા તારું હેત ધણુજ છે. માટે હું તારો ધણુ પાડ માનું છું (૫)

પાઠ ૨૧.	કદી=કોઇ વખત	દવા=વવા
પરમેશ્વરના ગુણનું	અમલિન=અભાય નહિ	દામ=પૈસા
ગાયન.	એટલા	દીએ છે=આપે છે
અંદ=આંદો	ઉજાસ=અજનાળું	પાળે=પોપણુ કરે
વીસર=જીવું	કામ=માટે	તમામ=મધા
પ્રજુ નામ=પરમેશ્વરનું	ઉપચોગી=અપની;	દેવા=આપવાની
નામ	જરૂરી	

સખીવી=પેદા કરી
મા=અથ
કામ=કેકાણે

પાન=પાંદડાં
દયા=મહેરમાની
સેવક=દાસ

કામ=કિંમત

સમજુની—મગવાનનું બજન ભૂલીશ નહિ, હું કદી પણ
બગવનનું બજન ભૂલીશ નહિ. પરમેશ્વરે અજવાળાને માટે ચંદ્રમા,
મગજ અને મગ્ગાય નહિ ઝેટલા નારા બનાવ્યા છે. હું કદી પણ (૧)
મગ્ગી જરૂરી જે હવા તે તે આપી છે તેના કમ પૈસા બેસતા
નથી હું કદી પણ (૨) તું વરસાદ વડે અનાજ આપે છે અને
બધા જીવનું પોષણ કરે છે હું કદી પણ (૩) દૂધ દહીં આપવાને
માટે તે અધે ઠેકાણે ગાય અને બેમને પેદા કરી છે. હું કદી પણ (૪)
તે ઝાડ, પાંદડાં, ફૂલ, ફળ, આંખો, ગુલાબ, બદામ વગેરે
બનાવ્યા છે હું કદી પણ (૫) તમે મહેરબાની કરીને મને ધણી
વિદ્યા, સુખ અને કિંમત આપો હું કદી પણ (૬)

પાઠ ૨૫.

મા બાપની ચાકરી

લલા=લગડા

સેવા=ચાકરી

અમાપ=ધણી

કે'કહે

ધ'પૈસે

તીરથ=જગત્રા

પારખી=ગણી

કાવક=વાંમને બે છેડે જોવારે=જો વખતે; જ્યારે

શીકા બાંધી બનાવેલું

તે

મનસુખે=વિચાર

માતપિતા=માબાપ

તે વારે=તે વખતે

ધન ધન=બાહ વાહ

મારા=ચાકરી કરે એવા

સનાપ=મનનું દુઃખ

આદીશ=બહુ થજો

એમ કહેવું તે

અપાર=ધણી

ફગ્ગ=પોતાને કરવાનું

કામ

અભવી=પુરી કરી

મે'ર=મહેરબાની; દયા

લીલાલહેર=મળ; બધી

વાને સુખી

સમજૂતી—માધવનાં માથાપ ધરડા, લુલા, આંધળાં અને ગરીબ હતાં. તેઓની માધવ ધણીજ ચાકરી કરતો હતો. (૧) માધવને એના માથાપે કહ્યું કે અમારા મનની વાત સાંભળ, જે અમારી પાસે પૈસા અને આંખો હોત તો જત્રા કરવા જાત. (૨) માથાપનું મન પારખી લઇને તેણે તેમને સૂખી કરવાનું ધાર્યું જે હું કાવડમાં બેસાડીને જત્રા કરાવું તો આ એમનું દુઃખ મટે. (૨) એવો વિચાર કરીને કાવડ બનાવી અને માથાપને બે બાજુએ બેસાડ્યાં (૪) પછી બાંધે કાવડ બેરવીને જત્રા કરવા ગયો, માધવના આવા હેતુથી બધાને નવાઇ લાગી. (૫) આવા છોકરાને વાહવાહ છે. (આખાજ છે.) અને માથાપને પણ ધન્ય છે; જે છોકરા સારા હોય તો કંઇ દુઃખ રહે નહિ. (૬) બધી જત્રા કરાવીને જ્યારે તે ઘેર ગયો ત્યારે માથાપ ખુશ થયાં; અને ધણીજ આશિર્વાદ દીધા. (૭) છોકરાએ પોતાની ફરજ બજાવી, પોતાને જે કામ કરવાનું હતું તે કયું તેથી પરમેશ્વરની મહેરબાનીથી માધવ અને તેના માથાપ બધી વાતે સૂખી થયાં. (૮)

સાર— જે છોકરા માથાપ તરફ પોતાની ફરજ બજાવે છે, તેને રમત મમત અને સુખજ મળે છે

પાઠ રહ્યો.	કમ એ=હોંસથી	સંદર=સારો
ખેતરમાં કણસડા	ચાર માસ=એક વરસ	કાલ=પાક
ધાસ વગેરે કાપવાનું કામ.	માસ=મહીને	લઇએ=બોડપરથી લઇ
કાપણી=કાપવાનું કામ	પીરસીને=મૂકીને	લઇએ
આમ=આ તરફ	સપે=એક બીજા સાથે	ખંત ધરીને=કાળજી
વમાય=બધા	સદાય=હંમેશા [મળીને]	રાખીને
	કબરાયો=થયો	કાં=શા માટે

કુંડા=જીવાર, ખાજરીના	જમા; મોટી ખળી	કોળી=માથકાં; નાની
કણ્ણસલાં	હેડે=મનમાં; હૈયામાં	પુળીઓ
આમ=આવી રીતે	લણ્ણણી=લણ્ણવાનું કામ	આસપાસ=આજુબાજુ
ખળો=કણ્ણસલામાંથી	અથવા કણ્ણસલાં	
અનાજ છુટું પાડવાની	પીલવાનું કામ	વાંજુ=રાતનું જમવાનું

સમજીતી—હે બાળકો તમે બધા આમ આવો; આપણે હોંસથી કાપણીનું કામ કરીએ. જીએ જીએ પેલી વાદળીઓ વરસીને જાય છે, એ બાર મહીનાનું અનાજ આપે છે ને હંમેશાં એક ખીજની સાથેજ રહે છે હે બાળકો (૧) ખેતરમાં કેવો સારો પાક થાય છે! ચાલો આપણે કાળજી રાખીને કાપી લઈએ; શું કરવા કાલ કરીએ? (વાર લગાડીએ? હે બાળકો (૨) હાથમાં દાતરડું વાંકું બાંધે આ પ્રમાણે કણ્ણસલાં કાપો; અને તેને ખળીમાં લઈને ઢગલો કરતાં મનમાં હિંમત રાખો. હે બાળકો (૩) અનાજ લણ્ણવાનું કામ પુરું થયું, હવે બધાએ ધાસ કાપો; અને ધાસના ચચ્ચાર માથકા લઈને બધાએ આ બાજુએ મૂકો. હે બાળકો (૪) આપણે પૂળા બાંધીને ગાડામાં નાખી કામ પુરું કરીએ, પછી ઘેર જઈને વાજી કરીને બધાએ પરમેશ્વરનું જાજન કરીએ. હે બાળકો (૫

પાડં ૩૦.	બરેલા	કુંડાં=ફોતરાં; છોડા
ખળીઓ.	અનાજ=દાણા	કામળા=ગુણો
ખળાં=કણ્ણસલામાંથી	છુટું=જીવું	સાથ=સાથે
અનાજ/છુટું પાડવાની	સરસ=સારા	હાથોહાથ=એક ખીજની
જમા; ખળીઓ	પિલાય=કચડાય	મદદથી
આ વાર=આ વખત	કણ્ણ=અનાજના દાણા	ખેડુત=ખેતી કરનાર
હાસે=દેખાય	ઉપણીઓ=ઝડકીઓ	મહેનત=મજુરી
તૈયાર=કણ્ણસલાથી		ફળ=ફાલો; લાભ

સમજુતી—હે છોકરાઓ હમણા આમેં આવો જુઓ ખળીઓ તૈયાર દેખાય છે; ચાલો આપણે આજે કુંડામાં રહેલા અનાજના દાણા તરત છુટા પાડીએ. (૧) જેમ મળદોં જોળ કરતા હોય તેમ આપણે સી ફરીએ; એ કુંડા મારી પેટે કચડાય નો તેમાંથી અનાજના દાણા તરત છુટા પડે. (૨) આવી રીતે 'બધું' અનાજ આપણે ટોપલામાં ભરીએ અને પછી ઝાટકીએ; જુઓ જુઓ ફાતરાં ઉડી જાય છે, તે બધા દાણા નીચે પેરાય છે (૩) આપણે સાથે કોથળાઓ લઈ તેમાં આવી રીતે હથોડાએ અનાજ ભરીએ તો આપણે ખેડુનવું કામ કરીએ તો આપણાં બંને મનુરીવું ફળ મળે. (૪)

ડોલ માટે સુચના.

- ૧ છોકરાઓને ઉંચાણના પ્રમાણમાં, મીઠી દારમાં એકેક દાખને છેટે, બે પગ વચ્ચે ૪૫ અંશનો ખૂણો રહે એવી રીતે ભલા રાખવા પછી નંબર આપવા.
- ૨ નંબર ભેલતી વખત દરેક છોકરા પોતાની નીચેના છોકરા તરફ મોં કરી નંબર ભેલે.
- ૩ શિક્ષકની સામે ઉભેલી દારના છોકરાઓએ પોતાના જમણા હાથ તરફથી એટલે શિક્ષકના ડાબા હાથ તરફથી નંબર ભેલવાની શરૂઆત કરવી.
- ૪ આગળ કે પાછળ ખસવામાં પ્રથમ ડાબો પગ ઉપાડવો.
- ૫ એક દારની બે દાર કરવાની રીત નીચે પ્રમાણે.
  - ૧ છોકરાઓને એક, બે; એક બે; એ પ્રમાણે નંબર આપવા.
  - ૨ બેકી નંબર એક ડગલુ આગળ.

- ૩ બેકા નંબર એક ડગલું જમણી તરફ. આ મુજબ હુકમ કરવો.
- ૧ છોકરાઓને એક, બે, ત્રણ; એક, બે, ત્રણ; એ પ્રમાણે નંબર આપવા.
- ૨ એક નંબરવાળા એક ડગલું આગળ.
- ૩ ત્રણ નંબરવાળા એક ડગલું આગળ.
- ૪ એક નંબરવાળા એક ડગલું ડાબી તરફ.
- ૫ ત્રણ નંબરવાળા એક ડગલું જમણી તરફ આ મુજબ હુકમ કરવો.
૭. ડમ્પેલ્સ. કડાં પારખેલ્સ વગેરે વહેંચવાની રીત નીચે મુજબ.
  - ૧ દરેક દારના છેલ્લા નંબર પાસે ડમ્પેલ્સો ચૂકવા પછી છેલ્લા નંબરે બે ડમ્પેલ્સ બે હાથમાં લઈ પોતાની ઉપરના છોકરાને આપવા એ પ્રમાણે દરેક છોકરા પાસે બે ડમ્પેલ્સ થશે.
  - ૨ ડમ્પેલ્સ બોય પર સામા સીધી દારમાં ઉભા મુકાવવા, ડમ્પેલ્સ બત્રાયે એક વેંતનું અંતર રાખવું.
  - ૩ ડમ્પેલ્સ મુઠીમાં જોરથી દાબીને પકડાવવા.
  - ૪ રમતો અગિયાર સુધી કરાવી બારે ડમ્પેલ્સ પહેલાં ચૂકવા. હતા તે પ્રમાણે મુકાવી દેવાવવા.
  - ૫ એકની કૃતિ પ્રમાણે ૩, ૫, ૭, ૯, ૧૧.
  - ૬ બેની કૃતિ પ્રમાણે ૪, ૬, ૮, ૧૦.
  - ૬ રમતો પહેલ વહેલી શિક્ષકે જાતે કરી જતાવવી
  - ૭ સારો મદાવરો થયા પછી છોકરાઓને પોતાની મેળે બોલીને કરવા કહેવું.
  - ૮ એક રમત બરાબર સહાયથી ને સાથે કરતાં આવડ્યા સિવાય બીજી રમત થી ખવવી નહિ.

૯ હરેક રમત કરાવતાં પહેલાં “તૈયાર” અને “ચાલો” એવા કુકન આપવા.

૧૦ “તૈયાર” કહેતાંની સાથે છોકરાઓએ ડમ્બેલ્સ લેવાને તૈયાર થઈ રહેવું.

૧૧ “ચાલો” ના કુકનની સાથે ડમ્બેલ્સ લઈ હાથ સીધા લટકતા રાખી ઉભા રહેવું.

ડમ્બેલ્સની દિલ.

હેલ્થ-જાતી તથા હાથના સ્નાયુ ખીલવવાનો.

રમત ૧ હા ૧) બેઉ હાથ ઉંચા ૨) બેઉ હાથ નીચા.

રમત ૨ જી ૧) જમણે હાથ ઉંચો, ડાબો હાથ લટકતોજ રહેવા દેવો. ૨) એકથી ઉઠવું.

રમત ૩ જી ૧) બેઉ હાથ ઉંચા. ૨) બેઉ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ)

રમત ૪ થી ૨) બેઉ હાથ સામા મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ ૨) બેઉ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ.)

રમત ૫ મી ૧) બેઉ હાથ ખભાની સીધી લીટીમાં (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ) ૨) બેઉ હાથ કોણીમાંથી વાળી મુઠ્ઠીઓ ખભાને અડકાવવી.

રમત ૬ થી ૧) બેઉ હાથ સામા (મુઠ્ઠીઓ આકાશ તરફ.) ૨) બેઉ હાથ કોણીમાંથી વાળી મુઠ્ઠીઓ ખભાને અડકાવવી.

રમત ૭ મી ૧) બે પગ વચ્ચે એક કુચ્છ અંતર રાખવું. ૧) બેઉ

હાથ જમણી તરફ તીરકસ લખાવવા. (ડમ્બેલ્સ ઉભા રહે એવી રીતે. આ વખતે ડાબા પગની એડી ઉંચી કરવી (૨) એકથી ઉલટું.

રમત ૮ મી ૧) જમણો હાથ જમણી તરફ તીરકસ લખાવવો. અને ડાબા હાથની મૂઠ્ઠી છાતી આગળ, (જમણો હાથ તે ડાબો હાથ તીરકસ લીટીમાં રહે તે તે પ્રમાણે) ૨) એકથી ઉલટું.

રમત ૯ મી પગ પહેલાં હતા તેમ. ૧) જમણો હાથ સામે ડમ્બેલ્સ ઉભો રાખવો, ડાબો હાથ પીઠગમ પાછળ ખેંચવો ૨) એકથી ઉલટું.

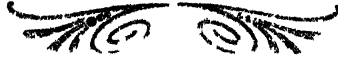
રમત ૧૦મી ૧) બેવ હાથ સામા (ડમ્બેલ્સ ઉભા રાખવા) ૨) બેઉ હાથ પાછળ પીઠગમ ખેંચવા. (મુકોઓ છાતીના પાસાને અડકેલી રહે એવી રીતે)

(જે જે રમતમાં એકથી ઉલટું લખેલું છે ત્યાં એકની સંજાથી ઉલટી કૃતિ કરાવવી)

જાહેર ખબર.

બાળવર્ગની નોટ રૂ. ૦-૨-૦	છઠ્ઠીના	” રૂ. ૦-૯-૦	
પહેલાંના અથ રૂ. ૦-૨-૧	સાતમીના	” રૂ. ૦-૧૦-૦	
બીજાના	” રૂ. ૦-૪-૦	કન્યા ૧લીના અર્થ રૂ. ૦-૪-૦	
ત્રીજાના	” રૂ. ૦-૫-૦	કન્યા ૨જાના	” રૂ. ૦-૫-૦
ચોથીના	” રૂ. ૦-૭-૬	કન્યા ૩જાના	” રૂ. ૦-૭-૦
પાંચમીના	” રૂ. ૦-૮-૦		

પાઠવાર જોડાક્ષર તથા અઘરા શબ્દો.

દિવાળી	દેવ	કબાટ	ફળીઆ	ભાગ્યો
અક્ષર	ભુધવાર	કોટ	ધાધરી	કર્યો
ઊઠ્યાં	સુસલમાન	હાડામાં	આટણી	ક્યારે
નિશાળ	જીભેરાત	અહીં	બદન	આપ્યા
સઘળાં	શનિવાર	નિશાળીઆ	પરીક્ષા	અડાચે
લીંપેગુ પે	અઠવાડીઉં	શિખામણ	ચોકખાઈ	પૂછ્યું
અંજોરી	હરવાળ	ઈશ્વર	ચોકખાં	મહીના
ધુધરા	પાટીઉં	જ્ઞાન	ધૂળ	કસાર
સાથીઆ	ફેલઝાડ	નિત્ય	સાહેબ	બાલાવ્યાં
લુગડાં	અપેલી	હાતણ	ગંદી	મંડયો
ધરેણ્યાં	કસરત	નાશી	ગંદા	કઠી
હાડખાનું	ધંટ	જીડું	ડીલ	પાનસોપારી
દિવસ	બેઠક	ચિત્ત	સાક્ષી	સગાં
ફટકડા	શીશી	શિક્ષા	ધોવડાવવાં	વહુ
ત્રીજો	નકશો	લાગ્યો	ગંદવાડ	લત્રીજો
શુક્રવાર	ચિત્રો	ધોતડી	માંદા	ભાણુજ
છેલ્લો	દાંગલો	અંગરખી	કવિતા	માસી
વિષે	ખુણામાં	ટોપી	મુખકું	માસો

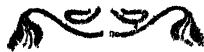
મુધી	લખોડા	લેંધી	દીલ	ખીતરાઈ
રવિવાર	ચોકડું	મુરવાલ	વરસગાંઠ	મસિઆઈ
ફાંધઆત	પીરત્યાં	હોડી	દુઃખ	ચમ્પુ
ઓરમાઈ	બબ્બે	વાદળી	નુકસાન	ગમ્મે
દૂધમાઈ	મટુમાઈ	ધીરૂ	ખીન્યા	પૂછયું
સામ	ઉળછી	રામુ	છુંદાય	દેસાઈ
મવે	આશોપાલવ	છત્થે	ઠોર	લલડુ
બાથ	ગંભીરમાઈ	મુંદર	ઉપરાંત	વખાણે
દબડાં	પૈંઆ	મળ્યે	નક્કો	પાધડી
ભૂલી	વધારેલાં	કાંચળી	છુટ્ટો	સાચાખોલું
ફલોત્ર	લીંબુ	રડયા	છટથો	મરકરી
ખૂશ	નારંગી	વિના	મૂકી	પસ્તાય
ઓસડ	લાડુ	રડાવશે	દીવાલેન	બમ્મ્યાં
ક્યાં	રાંદેરી	દડકાં	સમજ્યે	બૂમો
બોલ્યો	શેતરંછ	પથગ	પૂછું	શરમાઈ
ખમાણે	પાંદડાં	ફેંકાફેંકી	હોશિયાર	નાખ્યા
સોરાબલ	કુલડીઆ	ધડાધડ	સેળભેળ	છતર્યા
કહ્યું	પાથરણું	માર્યા	સંતાવા	સપડાય
અદખ	વાડકો	ડાઘા	ફીકર	બુઢાણું
પૂઠે	ચટણી	ઊઠથો	શાખાશ	શિઆળ

ઉતર્યા	ખૂખ	પ્રાણી	પુરી	ભુક્તિ
માંડયું	અગણિત	હંમેશાં	આદુ	કુંડા
અલ્યા	ઉભય	રસ્તો	વંતાક	લલુણી
નિચાર	દૂધ	કુંડા	હાલીઆ	વાળુ
કર્યા	સ્વપ્નું	ઉંદર	ખૂડે	છુટું
સાંભળનાં	શિકાર	દડકાં	પુરું	પિલાય
ખાંધું	ખમ્બું	છુંદી	દાતરડાં	ઉપણીએ
માંમાં	રૂપાળું	ચટકા	ત્રણ	કુંસા
દૂર	મૂકયો	પ્રાણુ	ચમ્ચાર	ગિરી
રસ્તામાં	પકડયું	ભુલા	પાથરા	કોથળા
અત્ર	માંડયું	આંધળા	પહોંચ્યાં	ચંદ્રમા
ભૂખ્યો	છલંગ	મનસુખો	ઉતર્યા	ત્યાંસુધી
લિખારી	પુરુષ	સંતોષ	હાલવ્યો	નીકલ્યો
પ્રભુ	કહું	આશીશ	પટલાણી	બોલ્યો
આંધળો	પરમેશ્વર	ચતુરાઈ	કુંપણ	વિષે
અપંગ	આણુ	માર્યા	દગલા	અજવાળું
દુકાન	ઉંદરડી	ઉંડું	ખૂશ	કામકું
ઇંદર	ભાંડારીઉં	સુધી	હોંસીલી	ઝગઝગે
વિદ્યા	બિલાડી	જુપાઇ	ઉમંગ	વાદળાં
ચંદ્ર	પૂછવું	ધઉં	વાદળીએ	બેસાડ્યાં

પ્રાચ્યાં	ભડી	કાઠયા	લીલાંભ	તુરીઆ
કાંકા	સોંચ્યા	ઢાં	વચ્ચે	ગણડી
મોઢાં	ચપ્પુ	અચેલા	મુળોડે	ચઢયાં
રીઓ	નાખ્યુ	રૂપીઓ	હડીઓ	વીરળાઈ
ભાં	ઈંડાડો	શેડ	ફેંટી	તરખુચ
રહ્યાં	નગીઆં	ઊંડ્યાં	પાંડાં	ટુંકા
ચોકખી	ઠયા	કુહાડી	લોંચુ	ગાંઠા
રેલમરેલા	કોડીઆં	સોય	મુકાઈ	લાઆં
ખરીઓ	ધાતુઓ	લકડફોડા	ભોંયમાંથી	ફેંલ
રસાઈ	મૂકયો	મુદર	કોહળાનો	ક્યાંથી
કું	ખચ્યા	ચગકાર	લીમડો	ડીલ
તથર	સમજયો	બિચારી	ટટાર	ગોટલો
પાલું	પિત્તળ	ત્રિકોણ	ઉંચું	ઘાનણ
તીતચું	લુહાર	ગલગોઢા	ફેંટ	ધોળજે
ફોકા	તપાવ્યો	ઘાડમ	ડાળોંઓ	ડીકું
ઘાલા	ટીપ્યો	જમરખ	ખસખચડી	હોંડા
હોળું	તાંચુ	લટકવું	ખુરસીઓ	ફાસે </td
ઠવ	ટિપાય	મધપુંડો	ખાટલા	શીંગડાં
ઢાહી	ઓળખાવ્યાં	મધમાખી	પાટવા	અમગાઈ
સી	વત્તા	લલકારતો	લીલુંભ	તૂટી

નિરાંત	પ્રાણી	ભૂખ	હાલરકું	ફડાફડ
વાગાળતું	બળબે	ભૂખ્યો	ધ્રુમલુ	ફાટફાટ
વગડાઉ	છેલ્લી	લુચ્ચા	ચીનરેવ	સોળ
ઘેટું	ટીપુ	જીવજંતુ	મશરૂ	નાહિ
પત્થર	ઠરાવ્યો	સળેલું	ચિનાઈ	કહીં
મળ્યું	ગુપચુપ	ભાવ્યું	ફૂલડા	ધમલુ
લાવ્યું	શિઆળ	આવ્યાં	હિંચોળું	જસત
ફૂંલુ	બોલાવ્યો	પડીના	હુલાવવા	કાચુક
ગબડચું	મોડું	શીખવ્યું	પાંસડું	કોઠી
ચ-તુપાટ	પીછાં	પોપટ	અગરખી	ઘોડીઉં
દિવાળી	સમડી	જાંબુડો	કપારે	માંસ
પુછડી	જીવડાં	બનાવ્યો	મુરજ	હાળદર
મજબુત	ઈંડાં	પારખું	કશમું	દાઘ્યાં
બચ્યાં	ધરાધડ	મુખકું	દોરડાં	ગોદડીઓ
ખવરાવવા	આંગળા	પાંગરા	અહીં	શાક
શીખડ	જોડાએલાં	દાયજાં	સા	ત્રીજો
દૂધપાક	જળકુકડી	ધુળ	સઠ	કુતરો.
કાતરકું	આણ્યાં.			

પહેલા ધોરણ માટે મુખ્યગણિત શિક્ષક દોઢ આનો.
 પહેલા ધો. માટે “ડિક્ટેશન શિક્ષક” બે આના.

મેસર્સ. સી. ડી. શાહ એન્ડ કો. કૃત.

લોકપ્રિય થઈ પડેલી અર્થની નોટો.

બાળવર્ગની નોટ	૦-૨-૦	છઠ્ઠાના અર્થ	૦-૯-૦
પહેલીના અર્થ	૦-૨-૬	સાતમીના	૦-૧૦-૦
બીજીના	૦-૫-૦	કન્યા ૧લીના	૦-૪-૦
	૦-૭-૬	કન્યા ૨જીના	૦-૫-૦
	૦-૮-૦	કન્યા ૩જીના	૦-૭-૦

નો નકશો બે આના.

. નકશો છપાય છે.

૧જી'ની નોટ બે આના.

. એમ. શાહ-શાહપોર-સુરત.

૧. “ડિક્ટેશન શિક્ષક” ત્રણ આના.

૨. સુરત શહેર તથા ચાર્યાર્થી તાલુકા

“ભૂગોળ શિક્ષક” ત્રણ આના.

મુખ્યગણિત શિક્ષક' બે આના.

૧કેશો ત્રણ આના.

ભૂગોળ શિક્ષક' ત્રણ આના.

ભૂગોળની પ્રમાણરમાળા ૩ આના

તે શિક્ષક' તૈયાર છે.

મોતીરામ શાહ. શાહપોર-સુરત.

૨૫૭

